

РЕШЕНИЕ

№ 7921

гр. София, 18.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 74 състав,
в публично заседание на 27.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Младен Семов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **8261** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.

Образувано е по съвместно депозирана жалба от „Електроразпределение Юг“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], седалище и адрес на управление – [населено място],4000, ул.“Х. Г.Д. № 37 и „ЕВН БЪЛГАРИЯ ЕЛЕКТРОСНАБДЯВАНЕ“ ЕАД,Е., седалище и адрес на управление [населено място],4000, ул.“Х. Г.Д. № 37 чрез юрк.Р., моб.тел:[ЕГН] срещу решение № Ж-676/27.07.2023г. на Комисия за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, с което на дружествата е указано в седем дневен срок да удовлетворят искането на г-н Х. И. за промяна на използваната електроенергия от небитови за битови нужди за обект с ИТН 2197898, находящ се в гр.“С. З.“,ел. „Света Т.“ № 211.

Твърди се,че решението е постановено извън материалната компетентност на органа, при неспазване изискванията за форма,съществени нарушения на производствените правила и материалния закон, както и противоречие с целта на закона. В частност:

Жалбоподателя „ЕВН БЪЛГАРИЯ ЕЛЕКТРОСНАБДЯВАНЕ“ ЕАД твърди,че „К. Н. е подал жалба до КЕВР единствено срещу ЕР ЮГ ЕАД,а не както е констатирано в обжалваният акт и срещу....Е. България Електроснабдяване ЕАД...“ Твърди се,че за жалбоподателя липсва правен интерес за подаване жалба срещу Е. ЮГ

ЕАД тъй като това дружество е оператор на разпределителна мрежа, не е оправомощено да издава фактури за консумация на ел. енергия, нито да определя цените по които се продава енергия на крайни клиенти. В тази връзка КЕВР е открила производство без наличие на жалба срещу Е. България Електроснабдяване ЕАД и липсва правен интерес за откриване производство пред КЕВР против ЕР ЮГ.

Жалбоподателя „Електроразпределение Юг“ ЕАД твърди от своя страна, че акта е незаконосъобразен, тъй като Комисията не е съобразила, че предприятието не е краен снабдител или търговец на ел. енергия, а оператор на разпределителна мрежа по смисъла на пар. 1 т. 34б б. „а“ ДР на ЗЦЕ и не е оправомощено да определя вида потребявана енергия, защото това е извън правомощията му съгласно действащата лицензия, респ. няма правомощия да определя какъв тип е клиента – битов или небитов. Успоредно с това се твърди, че неправилно КЕВР приема за водещ критерий между битов и небитов клиент е нуждата за която се ползва електрическата енергия.

Ответната страна – КЕВР изразява становище за неоснователност на жалбата аналогично по съществото си с изложеното в оспореният акт.

Заинтересованата страна – Х. И. изразява становище за неоснователност на жалбата, като твърди, че посоченото помещение се използва единствено за битови нужди.

При извършена проверка съобразно чл. 158 от АПК, съдът счита жалбата за редовна – като подадена в съответствие с изискванията за форма, съдържание и приложения. Същата е допустима, като подадена от активно легитимирани лица, в срок, срещу подлежащ на обжалване акт и при липса на отрицателни процесуални предпоставки по чл. 159 АПК и като такава подлежи на разглеждане по същество.

По съществото на спора, с оглед твърденията на страните и предмета на служебна проверка по чл. 146 АПК, съдът съобрази:

На 20.04.2023г. жалбоподателя е подал заявление в офис на ЕР ЮГ ЕАД заявление с което е декларирал, че имота му се ползва за битови нужди, като е посочил изрично „обекта използвам за живеене“/виж л. 60 от делото/, въз основа на което е поискал промяна на предназначението на ползваната електроенергия от небитов в битов потребител за обект ИТН 2197898 находящ се в [населено място], адрес: гр. С. З., [улица], представляващ помещение със статут на лекарски кабинет.

В отговор е и изпратено писмо съгласно което промяна на потребителския статут може да бъде осъществена при промяна статута на посоченият обект.

С жалба от 13.06.2023г. Х. И. е сезирал КЕВР с искане да се постанови промяна предназначението на ползваната от него енергия. Жалбата е изпратена до електроразпределителното и електропреносното дружество за проверка и становище, каквито са представени съответно от ЕР ЮГ ЕАД на 07.07.2023г. и от Е. България Електроснабдяване ЕАД от същата дата.

На тази база и чрез позоваване на пар. 1 т. 2а и т. 33а от ДР на ЗЕ дефиниращи

съответно битов и небитов клиент, както и дефиницията на битов клиент съобразно чл.2 т.10 и небитов клиент – по чл.2 т.11 то Директива 2009/75/ЕО, както и предвид факта,че съгласно чл.1 т.4 от ОУ на Е. България Електроснабдяване ЕАД е налице ясно разграничение между понятията „потребител на електрическа енергия за битови нужди“ и „потребител за електрическа енергия за стопански нужди“, както и с оглед факта,че чл.6 ал.1 от ОУ дава възможност енергията да се порзва от клиента за битови или стопански нужди,като по силата на чл.6 ал.4 клиентът е длъжен незабавно да уведоми дружеството в случаите когато на територията на един обект се наложи промяна на предназначението на цялата или част от използваната енергия,КЕВР е приел, че г-н И. следва да има статут на битов клиент по отношение на използваната в обекта електрическа енергия. В решението е изрично посочено още,че промяната на предназначението за използваната електрическа енергия не следва да се обвързва с промяна предназначението на имота по ЗУТ.

Настоящият състав намира, че оспореното решение е законосъобразно и правилно, постановено от компетентен държавен орган в рамките на очертаната му от Закона за енергетиката /ЗЕ/ материална компетентност, при спазване на установените процесуални правила и в съответствие с целта на закона в останалата част.

По силата на т. 2а на § 1 от Допълнителните разпоредби (ДР) на Закона за енергетиката (ЗЕ), обн. ДВ, бр. 54 от 2012 г., доп. ДВ. бр. 23 от 8 Март 2013 г. в сила от 17.07.2012 г., битовият клиент се определя като клиент, който купува електрическа енергия за собствени битови нужди. Съгласно т. 33а от същата разпоредба небитовият клиент е определен като клиент, който купува енергия за небитови нужди.

Въведеното в ЗЕ разделение на клиентите е в съответствие и с целта на дефинитивните норми на Директива 2009/72/ЕО на Европейския парламент от 13 юли 2009 година относно Общите правила за вътрешния пазар на електроенергия и за отмяна на Директива 2003/54/ЕО, а именно: чл. 2, т. 10, съгласно която „битов клиент“ означава клиент, купуващ електроенергия за собствена битова консумация, като се изключват търговски или професионални дейности, съгласно чл. 2, т. 11 - „небитов клиент“ означава физическо или юридическо лице, купуващо електроенергия, която не е за негови собствени битови нужди и включва производители и клиенти на едро.

С оглед изложеното и на плоскостта на ЗЕ разделението на двата вида клиенти е съобразно различните нужди, които те ще задоволяват със закупената електрическа енергия, а не съобразно предназначението на обектите, където ще я потребяват. Тази концепция е залегнала и в текстове в Общите условия на дружествата. За клиента е налице право да ползва електрическата енергия за битови или за стопански нужди и право да предприема действия по промяна на предназначението на цялата или част от използваната електрическа енергия (от небитова на битова или обратно) на територията на един обект.

Критериите за дефиниране на клиентите са заложили и в разпоредбите на Общите условия на договорите за продажба на електрическа енергия на „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД, одобрени с Решение № ОУ-013 от 10.05.2008 г. на Държавната комисия за енергийно и водно регулиране (Общи условия, ОУ).

Дефиницията за клиент съгласно чл. 1, т. 4 от ОУ включва понятието „потребител на електрическа енергия за битови нужди“ - физическо лице, собственик или ползвател на имот, присъединен към електроразпределителната мрежа на дружеството съгласно действащото законодателство, което ползва електрическа енергия за домакинството си, и понятието „потребител на енергия за стопански нужди“ - физическо или юридическо лице, както и лице на издръжка на държавния или общинския бюджет, което купува електрическа енергия за стопански и/или обществени нужди за обект, присъединен към електроразпределителната мрежа на дружеството.

Нормата на чл. 6, ал. 1 от Общите условия дава възможност електрическата енергия да се използва от клиента за битови или стопански нужди. Ал. 4 на чл. 6 предвижда, че клиентът е длъжен незабавно и писмено да уведоми дружеството в случаите, когато на територията на един обект се наложи промяна на предназначението на грялата или част от използваната електрическа енергия (от стопанска на битова или обратно). В тази връзка следва да се отбележи, че според чл. 10, т. 1 от ОУ клиентът има право да използва електрическата енергия според предназначението на обекта - битов или стопански. Съгласно чл. 11, т. 3 от ОУ клиентът се задължава да уведоми писмено електроснабдителното дружество в 30 (тридесет) дневен срок за всяка промяна, свързана с подадените от него лични данни, адресна регистрация, данни на фирмата, промени в собствеността, промени в начина на ползване на обекта, наложени временни ограничения върху ползването на обекта.

Анализът на цитираните по-горе разпоредби обосновава извода, че критерият за разделение между битов и небитов клиент е само и единствено на плоскостта на различните нужди, които те ще задоволяват със закупената енергия, а не на плоскостта на предназначението на обектите, в които ще я потребяват, както твърди ответника по делото. В този смисъл е и практиката на ВАС по идентичен казус (вж. Решение № 12403 от 12.12.2023г. по адм.дело № 9537 по описа на ВАС за 2023г., Решение № 12769 от 28.10.2014 г. по адм. дело № 12307 от 2013 г. по описа на ВАС, Четвърто отделение, потвърдено с Решение № 2524 от 10.03.2015 г. по адм. дело № 302 от 2015 г. по описа на ВАС, Петчленен състав -1 колегия). Следователно промяната на предназначението на използваната електрическа енергия не следва задължително да се обвързва с промяна на предназначението на обекта по реда и при условията на Закона за устройство на територията (ЗУТ), както твърди ответника във връзка с отказа си до лицето заплащане на консумираната енергия по цени за битови нужди.

Поради това следва да се приеме, че с подаденото заявление, г-н И. е уведомил електроснабдителното дружество за промяна в начина на ползване на обекта съгласно изискванията на чл. 11, т. 3 от Общите условия (ОУ).

С оглед изложеното, оспореното решение с което на „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД са дадени задължителни указания е законосъобразно и оспорването срещу него следва да се отхвърли.

Като контрапоза и с оглед изложеното, съдът приема, че Е. Юг“ ЕАД не е краен снабдител или търговец на енергия, като в качеството си на оператор на

разпределителна мрежа и с оглед действащата лицензия не е надлежен носител на правомощието и не може да бъде надлежен носител на задължението да определи вида потребявана енергия и статута на потребителя. В този смисъл вменяването на задължения на нелегитимен носител, нещо повече - носител какъвто действащата уредба не допуска дружеството да бъде, разкрива порок на акта от степента на нищожност. В тази част от спора, преценката не се свежда до законосъобразността на дадените указания, а затова кому се следват те. Поради това и констатираният порок на акта не може да бъде квалифициран като унищожаемост.

С оглед изхода на спора и предвид направеното в съдебното производство искане, на ответника следва да бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лева за настоящата инстанция.

Успоредно с това, КЕВР следва да заплати на „Електроразпределение юг“ ЕАД съдебно-деловодни разноски, които при направеното възражение за прекомерност съдът определя на 200 лв. от които 150 юрисконсултско възнаграждение и 50 лв. заплатена държавна такса.

Поради това и на основание чл. 172 ал.2 предл четвърто от АПК, Административен съд София-град, 74 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД, ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица] срещу решение № Ж- 650 от 21.11.2022 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР).

ОСЪЖДА „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД, ЕИК[ЕИК] да заплати на Комисия за енергийно и водно регулиране, [населено място], юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лв.

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА на Решение № Ж- 650 от 21.11.2022 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР) в частта, с която са дадени задължителни указания по отношение на „Електроразпределение юг“ ЕАД с ЕИК[ЕИК].

ОСЪЖДА Комисия за енергийно и водно регулиране да заплати на „Електроразпределение Юг“ ЕАД сумата от 200/двеста/ лева съдебно-деловодни разноски.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: